

for den højtærede Minister, for at han dermed kan bidrage fra Statens Side, hvad der bør bidrages, for at fremkalde disse Sygehuse her i Landet.

Den Gang vi arbejdede i Kommissionen og Forslaget om kommunale Tuberkulosehospitaller kom frem, var jeg egentlig noget betænkelig ved dette Forslag. Mine Betæneligheder bleve ikke hævede ved de Forhandlinger, som førtes i Kommissionen. Det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam) vil vistnok ogsaa erindre, at jeg stillede adskillige Ændringer. Kommissionen gik nemlig den Vej, at det udelukkende var Kommunerne, som skulde bygge Tuberkulosehospitaller, men jeg mente og troede med god Grund, at hvis man gik den Vej og overlod til Kommunerne udelukkende at fremskaffe disse Hospitaller, vilde der blive alt for faa, som kom frem, og saa vilde man ikke i tilbørlig Grad faa det Middel i Hænde, hvormed man skulde bekæmpe Tuberkulosen. Jeg stillede, som sagt, Ændringer for at bøde paa den Mangel ved Forslaget, som det forelaa i Kommissionen. Disse Ændringer bleve ikke vedtagne, og jeg frafaldt dem for øvrigt til sidst, fordi jeg opnaaede at faa mine Ønsker opfyldte paa andre og mere væsentlige Punkter. Jeg kan, som sagt, anbefale begge disse Ændringsforslag paa det bedste til det høje Ting. Det er en ikke ringe Forbedring af Forslaget i det hele. Samtidig maa jeg anbefale hele Forslaget til Vedtagelse i dette Ting.

Rørdam: Ogsaa jeg skal paa det bedste anbefale de foreliggende Ændringsforslag. Jeg tror, at Loven i den Skikkelse, i hvilken den kommer til at foreligge, naar disse Ændringsforslag blive vedtagne, vil betyde et overordentlig stort Fremskridt i Kampen mod Tuberkulosen. Jeg mener, man kan sige, at Loven med eet Slag vil stille Danmark forrest i Rækken af alle Lande, hvor Spørgsmaalet er om at træffe humane Bestræbelser fra Statens Side for at bekæmpe Tuberkulosen. Derfor hilser jeg det med største Glæde, at vi nu snart skulle skride til at vedtage et saadant Lovforslag. Man kan sige, at den Behandling, Lovforslaget har været Genstand for, har gjort det bedre og bedre, og det er mit Haab, at det kan lykkes at faa Landstinget til at vedtage denne Lov endnu i denne Samling, saa at den snart kan træde ud i Livet, hvad der vil blive til den allerstørste Gavn for mangfoldige. Jeg tillader mig altsaa at anbefale Æn-

dringsforslagene og Lovforslaget i dets Helhed.

Harald Jensen: Angaaende de foreliggende Ændringsforslag kan jeg henholde mig til de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede Ordfører og fra det ærede Medlem for Saksjøbing (Rørdam). Ogsaa jeg kan give disse Ændringsforslag min Tilslutning. Jeg havde jo nok næret Forventning om muligvis at naa noget mere, nemlig at Kommunerne fik en fortrinnsvis Stilling i denne Sag. Det er ikke lykkedes, Kommunerne ere blevne ligestillede med andre Institutioner. De have imidlertid ved deres større Kapital og ved deres større Administrationsevne Udsigt til at kunne komme foran de private i Bestræbelserne for at opføre Tuberkulosehospitaller, og dermed faar det saa bero.

Jeg føler Trang til, inden disse Love forlade Tinget, at sige et Par Ord. Det skulde da være, at der neppe er nogen Lov, der bliver imødeset med større Forventning ude i den danske Befolkning end disse. Imellem os og navnlig i den arbejdende Befolkning gaar der Hundreder og atter Hundreder af Mennesker, som lide og lide haardt under denne Sygdom, som vi her have foresat os at bekæmpe. Den Gang Forslaget blev forelagt, fandt jeg Anledning til at bringe en Tak til de Mænd af forskellige Samfundsklasser og Partier, som indtil da havde været medhjælpende til at føre Sagen frem til det Resultat, der var naaet. Jeg finder Anledning til at gentage denne Tak for den Tid, der er gaaet, siden Sagen kom frem her i Tinget. Der er jo sket det samme i Udvalget og her i Salen, som der skete i Kommissionen, nemlig at man føjede sig og bøjede sig efter hinanden, og at hver resigterede noget paa det Omraade, hvor han kunde nære Ønsker, for at bringe hele Sagen saa lykkelig og saa vel i Havn som muligt. Det er ogsaa sket her i Tinget ved den Behandling, der nu er sluttet. Vi vilde hver isser kunne have haft Ønske om at faa et eller andet ind i Loven, som nu ikke staar der, men vi have givet Afkald derpaa for at faa fremmet Sagen i sin Helhed. Det er dog lykkedes Tinget at faa ikke saa helt faa Forbedringer førte ind i Loven, at faa ikke saa lidt flere Mennesker dragne ind under Lovens Virkninger, end der var fra Begyndelsen. Dette skyldes vel denne Omstændighed, at alle fra de forskellige Samfundsklasser og forskellige Partier have erkendt, at her var